

Obchód konstytucji 3 maja w Lille

Za kilka dni, w niedzielę 3 maja spotkamy się w Lille na wielkiej manifestacji zorganizowanej przez Kongres Polonii Francuskiej z udziałem naszego Rektora Polskiej Misji Katolickiej z Paryża, ks. Prałata Bernackiego. Uczymy tradycyjnym zwyczajem, bardzo uroczyście, 190 rocznicę uchwalenia Konstytucji 3 Maja 1791 roku, oraz oddamy hołd Matce Najświętszej, Królowej Polski.

Jesteśmy częścią Narodu Polskiego, wszelkie wydarzenia w Polsce wzruszają całą naszą Polonię. Niech ten obchód nie będzie zwykłą rocznicą, lecz duchową łącznością z Braćmi naszymi w Polsce.

Przez nasz udział wykażemy przywiązanie do ideałów tej Konstytucji, wśród których jest „Wolność”, której teraz domagają się nasi rodacy.

Program

Autobusy kierują się na Place Rihour. Postój za Pomnikiem, samochody parkować można na wszystkich przyległych ulicach. W niedzielę parkingi są bezpłatne.

Msza święta o godzinie 10-tej

W kościele St Etienne rue de l'Hôpital Militaire. Mszę świętą w intencji Polski oraz kazanie wygłosi Rektor Polskiej Misji Katolickiej, ks. Prałat Zbigniew Bernacki.

Sztandary ustawiają się w prezbiterium za ołtarzem. Dzieci z Krucjaty w strojach ludowych, harcerki i harcerze, młodzież KSMP i grupa „Kultura i Tradycja” z Courcelles-les-Lens, zajmują miejsce w lewej nawie na przeciw ołtarza. Za porządek odpowiedzialni są członkowie Związku Mężów Katolickich, panowie Piotrkowicz, Borgus, Garçon i Natanek.

W czasie Mszy św. śpiewać będziemy wspólnie.

Pochód do pomnika na placu Rihour

Po Mszy św. ustawiamy się do pochodu w następującej kolejności: orkiestra, sztandary, dzieci z Krucjaty wraz z opiekunami, młodzież w strojach ludowych, harcerki i harcerze, młodzież KSMP, wieniec, goście zaproszeni, przedstawiciele związków, organizacji i publiczność.

Złożenie wieńców

Po ustawieniu się sztandarów i publiczności po obu stronach pomnika nastąpi złożenie wieńca przez przedstawicieli miasta Lille oraz prezesa Kongresu Polonii Francuskiej. Zostaną także złożone kwiaty na tablicy ku czci polskich żołnierzy poległych na polach walki we Francji. Po odegraniu hymnów narodowych polskiego i francuskiego nastąpi rozwiązywanie pochodu.

Akademia o godzinie 14-tej

Akademia odbędzie się w kaplicy Uniwersytetu Katolickiego, Boulevard Vauban nr 60 — nie bezpośrednio po ceremonii pod pomnikiem jak w ostatnich latach, lecz o godzinie 14-tej. W ten sposób wszyscy będą mieli możliwość spokojnego spożycia obiadu.

Punktualnie o godzinie 14-tej otwarcia akademii dokona Prezes Kongresu. Jak co roku w pierwszej części wystąpią dzieci ze Związku Krucjaty Eucharystycznej pod kierownictwem ich opiekunów. Następnie umili nam kilka chwil pięknym śpiewem, chór „Hejnał” z Roubaix.

W dalszej części programu wystąpi także młodzież KSMP oraz już nam znany zespół tańca „Kultura i Tradycja” z Courcelles-les-Lens.

Zbiórka na oświatę

Dorocznym zwyczajem przy wejściu do kościoła w ramach działalności Kongresu będą przypinane znaczki na oświatę.

Podając te ostatnie wiadomości i wskazówki obchodu 3-cio majowego w Lille żywimy nadzieję, że Polonia Północna gremialnie uda się do Lille, a przez udział świadczyć będzie o naszym przywiązaniu do tradycji oraz do ideałów wolności, sprawiedliwości i braterstwa.

B. Natanek

Prezes Kongresu Polonii
Francuskiej

52
53
54
55

s akademii.

Członkowie i działaczki Kongresu Polonii Francuskiej podczas Mszy świętej. Pierwszy po prawej prezes Kongresu, Bolesław Nataneł.

jącym się Narodem...

obchód y w Lille

przeszło 40 lat
z roku 1791
nie w Kraju
świecie

e, zorganizowany przez Kon-
nych naszych organizacji, na-
go, symbolicznego znaczenia.
rocznica uchwalenia pamię-
dżenia Narodu polskiego do
odziona była jednocześnie w
stała w ten sposób dobitnie
m polskim i słusność drogi
czy mimo wszelkich, piętrzą-

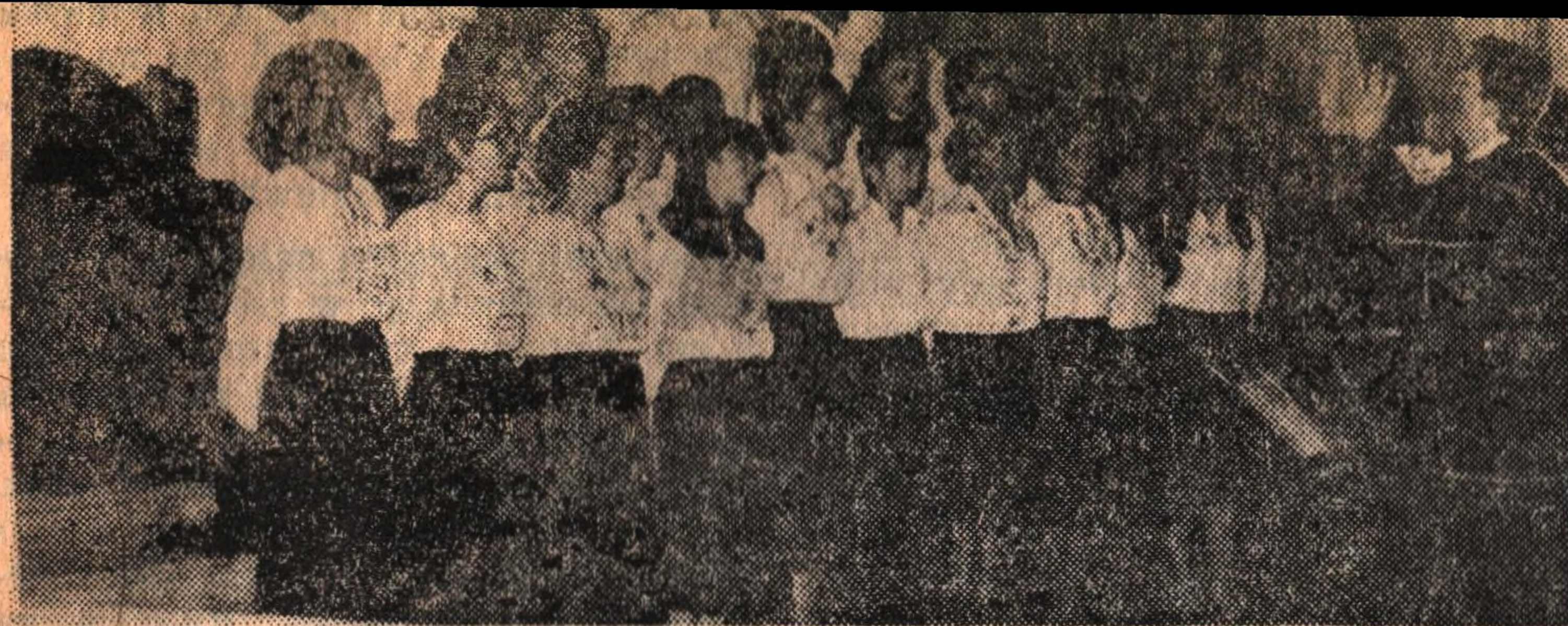
aszych Ojców, to samo przy-
ści i skarbów naszej kultury,
nie naszych organizacji, a w
ków i chłopów, których naj-
PRL stał się obecnie ruch

pała praca dla ideałów naro-
dziennymi, przynosi w koń-

Orkiestra Perenchies podczas pochodu.

ców wyniosła w końcu Polaka na Stolicę Piotrową.

Msza Święta

Podobała jak w latach ubiegłych, uroczysty obchód 190 rocznicy uchwalenia Konstytucji 3 Maja — którego znaczenie symboliczne podkreślone zostało jeszcze bardziej przez fakt, że szczęśliwym zbiegiem okoliczności przypadał on tym razem w sam dzień 3 maja — rozpoczął się od Mszy świętej, w kościele św. Szczepana. Nabożeństwo to, które rozpoczęło się o godz. 10-tej, odprawił Rektor Polskiej Misji Katolickiej we Francji, Ks. Prał. Bernacki. Koncelebransami byli ks. ks. Zbigniew Król, Kazimierz Czajka, Stefański oraz proboszcz francuski. Ołtarz otaczały liczne pocztysztandarowe polskich organizacji społecznych.

Po Mszy św., zebrani, poprowadzeni przez orkiestrę z Perenchies, udali się imponującym pochodem, pod Pomnik Poległych, gdzie prezes Bolesław Nataneł i wiceburmistrz Lille, P. Bury złożyli wieniec kwiatów.

Delegacja byłych żołnierzy I-Dyw. Grenadierów złożyła ze swej strony wiązanek kwiatów na płycie wmurowanej ku czci pamięci 8.000 żołnierzy polskich, którzy zginęli w obronie lub oswobodzeniu Francji.

Piekna Akademia

Po południu w Uniwersytecie Katolickim przy Bld Vauban odbyła się akademia z udziałem dzieci z Krucjaty, młodzieży KSMP, zespołu Kultura i Tradycja z Courcelles-les-Lens oraz chór Heinal z Roubaix.

Osobistości

Wśród osobistości obecnych na obchodzie byli: **Ks. Prałat Bernacki** Rektor Polskiej Misji Katolickiej we Francji, ks. Proboszcz **Król** z Roubaix, ks. Proboszcz **Czajka** z Lens, Ks. **Stefiański** oraz Proboszcz Parafii St. Etienne ks. **Vilette**; Pan **Bury** zastępca mera Lille.

Zarząd Kongresu Polonii Francuskiej reprezentowali: **Bolesław Natanek**, sekretarka pani **Kapellowa** oraz p. **Garçon**; POWN: prezes **Szybowski**, skarbnik **Grzegorzewski** i członek Zarządu Głównego **Piskorski**; Związek Rezerwistów i b. Wojskowych: pp. **Cichy**, prezes Związku i **Koniecko** zastępcą sekretarza generalnego. Przybyły też delegacje sztandarowe z Lens, Carvin i Libercourt. W skład przedstawicieli 1-Dyw. Grenadierów wchodzili pp. **Koperski**, **Gasz**, **Pyszyński** i **Swinoga**.

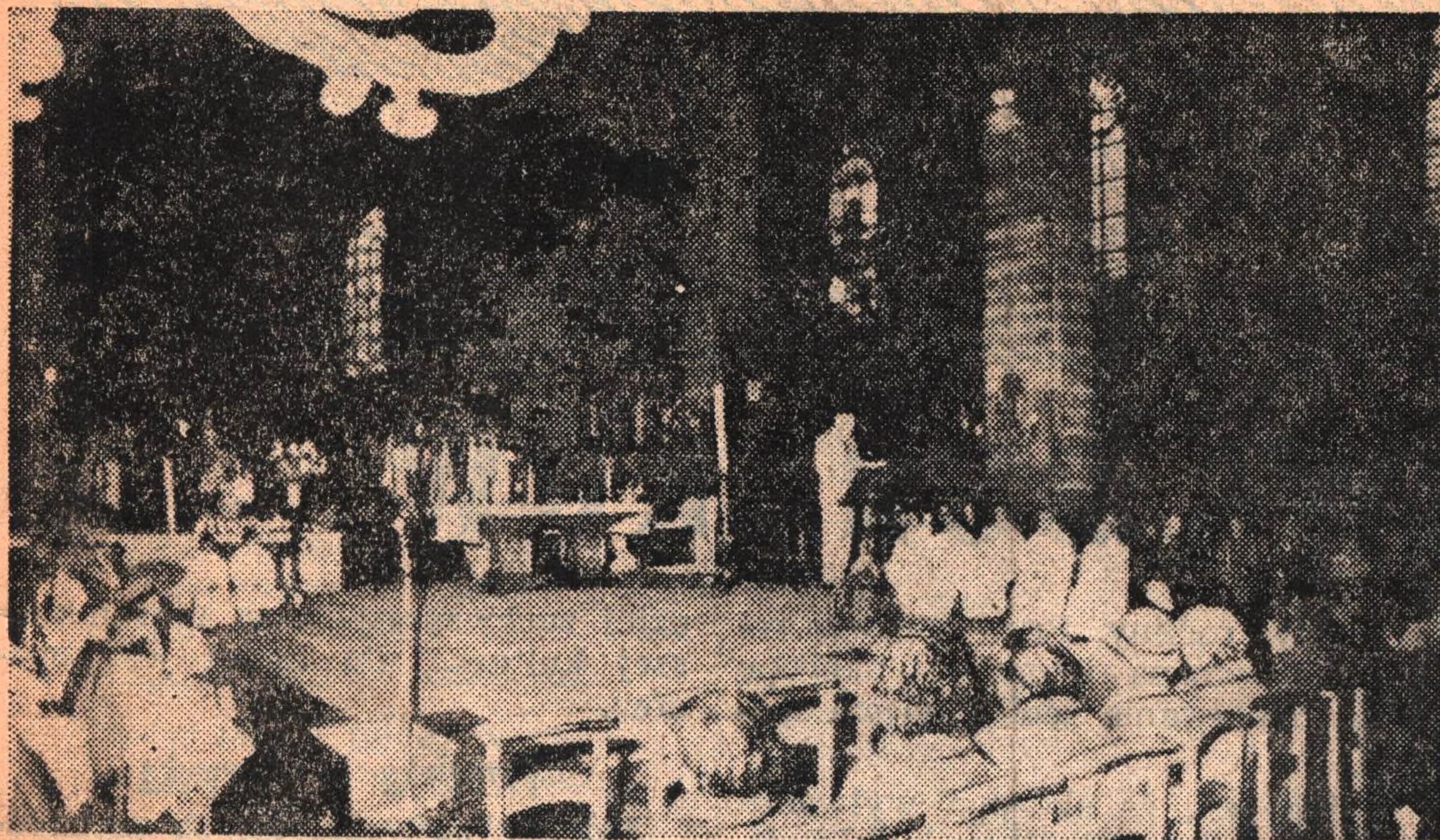
Związek Harcerstwa Polskiego reprezentowała jego przewodnicząca **Dhna Karasińska** oraz Komendantka Chorągwi Hucerek **Dhna Olkusznik**.

Delegację Związku Polek stanowiły panie **Budzyń, Piskorek, Górską i Nawrocka**, Wspólnoty Francusko-Polskie pp. **Deryn** i **Gasik**. Obecna była również delegacja Zarządu Mężów Katolickich: pp. **Borgus, Natanek** i **Kucharski**. **P. Kudlikowski** reprezentował Polsko-Francuską Komisję Kulturalną. Zarząd Związku Bractw Różańca Żywego reprezentowały panie **Goczowska** oraz członkinie zarządu. Reprezentowane były przez liczne delegacje Związki KSMP i Krucjaty oraz Polskie Zjednoczenie Katolickie z p. **Brelińskim** i **Piotrkowiczem** na czele.

„Narodowca” reprezentowali p. **Cichy**
i **Krzyżanowski.**

(Wszystkie foto „Narodowiec”)

Uroczysta Msza święta w kościele św. Szczepana.

Ogólny widok sali podczas

Pod znakiem łączności z wyzwala

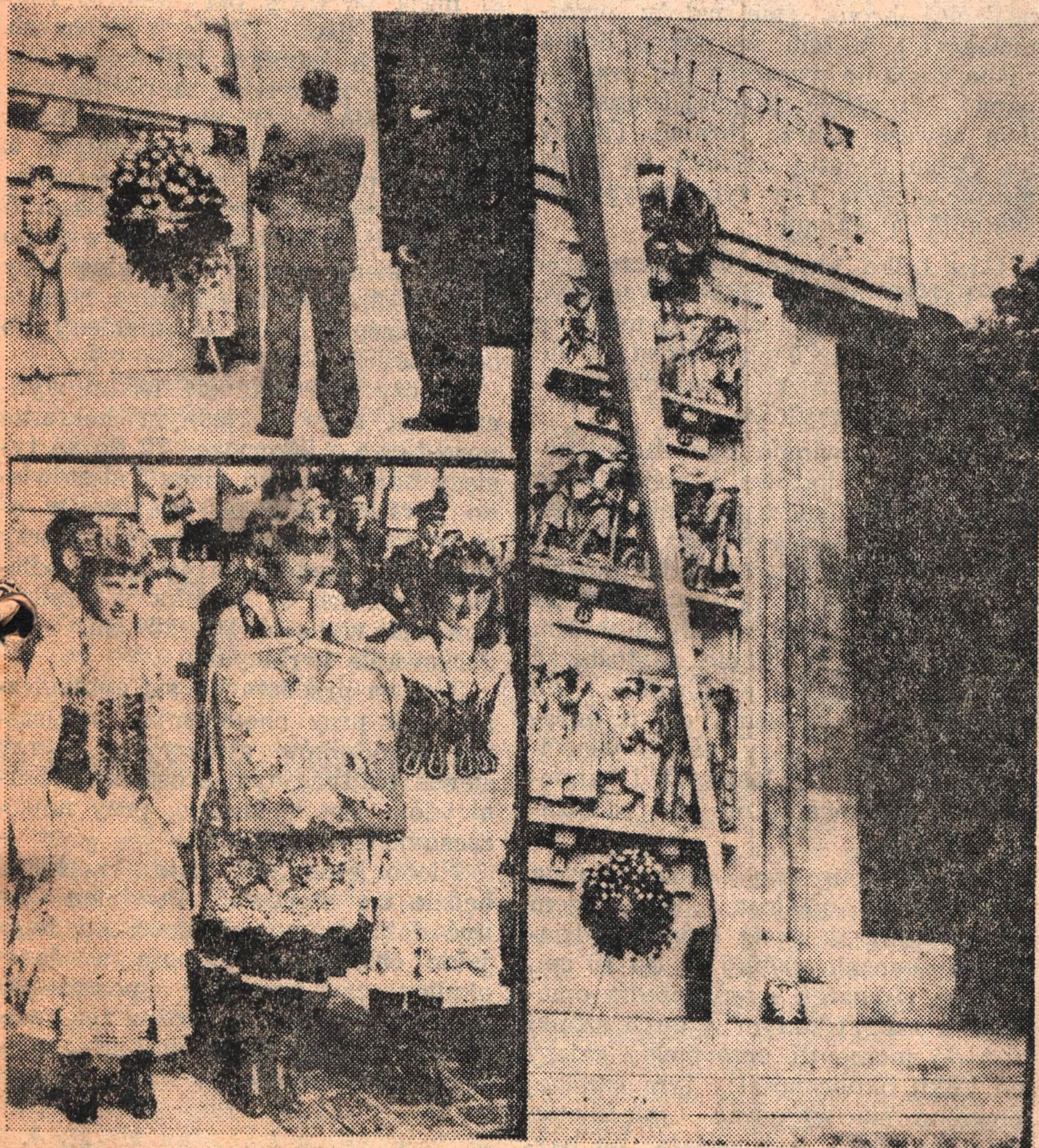
Uroczysty trzeciomajowy

Po raz pierwszy od
ideały Konstytucji
uczczono jednocześ
i w wolnym s

Piękny obchód trzeciomajowy w Lille
gres Polonii Francuskiej z udziałem czołow
brał w tym roku szczególnie wzruszające
Po raz pierwszy bowiem od przeszło 40 lat
tnej Konstytucji z roku 1791, wyrażającej
wolności i sprawiedliwości społecznej, obch
Kraju i w wolnym świecie. Podkreślona zo
więź duchowa Polonii francuskiej z Narode
po której od tak dawna, tak wytrwale, kro
cych się czasem groźnie trudności!

Ten sam duch wierności tradycjom n
wiązanie do wiary, godności ludzkiej, wolno
spowodowało przed dziesiątkami lat powsta
Kraju kolejne zrywy szerokich mas robotni
dobitniejszym wyrazem od czasu powstania
„Solidarności”.

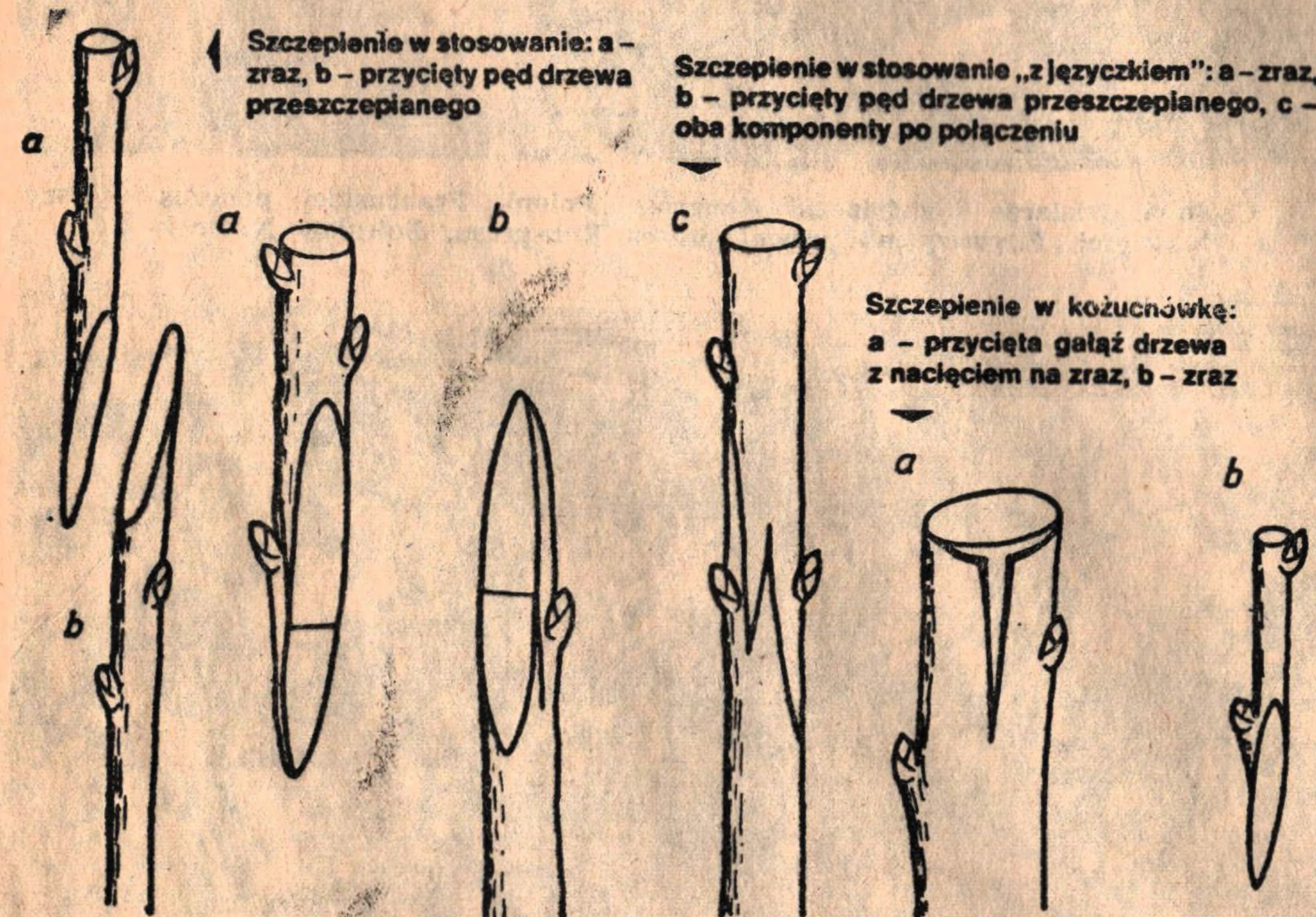
Okazało się znowu dobitnie, że wytr
dowuch nieraz przetrwała w wydarzeniach

Ceremonia pod pomnikiem Poległych miasta Lille. Po lewej, u góry: minuta skupienia po złożeniu wieńca przez p.p. Natanka, prezesa Kongresu Polonii Francuskiej, i Bury, wiceburmistrza Lille (po prawej). Na dole: Krakowianki niosą Orla Białego z koroną, artystycznie wykonanego przez panią Wajdzik z Rouvroy. Po prawej: ogólny widok pomnika, pokrytego wielką, białą-czerwoną wstęgą.

ROLNICTWO I OGRODOWNICZACTWO

Przeszczepianie drzew owocowych

Szczepi się świeżo posadzone drzewka nieuszlachetnione, by otrzymać pożądane odmiany (dostosowane jednak do rodzaju podkładki lub wstawki). Szczepi się również młode drzewa w sadzie, które zostały ogryzione przez zające. Przeszczepia się zaś drzewa już owocujące, gdy np. odmiana nie odpowiada już właścicielowi.

Do przeszczepiania trzeba mieć zrazy — wycięte zimą, tj. jednoroczne pędy drzew pożądanej odmiany. Można je nabyć też w Zakładach Doświadczalnych Instytutu Sadownictwa lub u dobrego sadownika, który jest pewien tożsamości odmian. Powiązane w pęczki, z etykietą odmianową, pędy należy trzymać do czasu szczepienia w wilgotnym piasku lub w folii, w chłodnym pomieszczeniu.

Do szczepienia będziemy potrzebowali też rafię lub pociętą w paski cienką folię (można kupić ją w krawcach w sklepach zaopatrzenia ogrodniczego), ostry nóż (najlepiej specjalny, ogrodniczy, zwany szczepakiem) oraz masę ogrodniczą.

Termin szczepienia — od bardzo

wcześnie, zraz będzie łączony z pędem drzewa przeszczepianego. Podobnie ukośnie tnijemy pęd na drzewie przeszczepianym. Odpowiednio przycięty zraz i pęd łączymy powierzchniami cięcia dokładnie je spawując. Następnie w miejscu połączenia obwiązujemy je ściśle rafią lub folią. Cięcie w sarnią nóżkę różni się tym od poprzedniego, że pęd drzewa oraz zraz w miejscach łączenia przycinamy wzdłuż na długość około 2 cm i w powstałe w obydwu częściach szpary wsuwamy wzajemnie zraz i przeszczepiany pęd.

Innym sposobem szczepienia drzew w okresie — spoczynku jest szczepienie w klin. Jest ono stosowane przy przeszczepianiu drzew starszych, przy których przeszczepianie jednorocznych pędów zabrałoby zbyt dużo czasu. Przy tym sposobie przycinamy gałęzie i konary dowolnej grubości prostopadłe do ich osi (dla jak najmniejszego zachwiania równowagi między koroną a korzeniami powinno się szczepić drzewa w

większej liczbie punktów na gałęziach o mniejszej średnicy). Następnie gałąź w kierunku podłużnym rozszczepiamy tak, aby w utworzoną szparę udało się włożyć dwustronnie przycięty w dolnym końcu zraz w kształcie klina. Na jednym punkcie (przyciętym konarze, tzw. czopie) można założyć 2 zrazy naprzeciw siebie po obu końcach szpary. Dla rozchylenia czopu po ściętej gałęzi używamy np. małej siekiery. Po włożeniu zrazy siekiere uwalnia się, przez co włożone zrazy automatycznie zostają dociśnięte. Ważne jest, aby oba komponenty, tj. zraz i pozostały na drzewie czop przylegały do siebie korą. Obwiązanie rafią jest tu zbyt ciężkie, gdyż rozszczepiony czop ścisną zrazy dostatecznie. Należy tylko wszystkie zranione miejsca dokładnie zmasować masą ogrodniczą.

Łatwiejszym sposobem szczepienia starszych drzew — ale w okresie, gdy rusza soki drzewa, czyli gdy korę udaje się łatwo oddzielić — jest kożuchówka. Zraz przycina się jak do szczepienia na stosowanie, natomiast korę na przyciętej gałęzi drzewa rozcina się wzdłuż na długości równej długości miejsca przycięcia na zrazie. Następnie odwrotnym brzegiem noża odchyła się lekko korę i między drewno a korę wsuwa się przycięty zraz. Miejsce szczepienia obwiązujemy mocno rafią lub folią i smarujemy masą.

W celu zabezpieczenia przed wyłamywaniem się szczepionych zrazów, np. przez siadające na nich ptaki, zabezpieczamy je przez przywiązanie łukowato wygiętych pędów wikliny lub drutu.

Gdy wszczepione zrazy zaczynają rosnąć, rozcinamy rafię, aby nie wciniała się w grubiejące w czasie wzrostu pędy. Należy też usuwać wybijające z przyciętej gałęzi pędy, by nie stanowiły konkurencji dla pędu przyjętego.

K. P.

UPRAWA BURAKÓW

Burak cukrowy rośnie dobrze, gdy ziemia wokół niego jest stale wzruszana, przewietrzana, utrzymywana w stanie otwartym i pulchnym. Gdy zleży się i zbije, a co gorsza zaskorupi, powietrze krąży w niej leniwie, na glebach mocnych i zwięzłych nie krąży nawet wcale. Wówczas buraki chorują — przede wszystkim na zgorzel siewek. Rośliny porażone zgorzelą źle rosną i plantacja przerzedza się. Nieraz przerzedza się tak, że trzeba ją zaorać.

By gleba była jak najdłużej pulchna

Pierwsza pielęgnacyjna uprawa na plantacji buraczanej konieczna jest dla zniszczenia skorupy, która zwykle wytwarza się między siewem a wschodami. Skorupę przed wschodami niszczy się w rozmaity sposób. Jeśli tworzy się wcześniej, jeśli kielki nie są jeszcze pod samym wierzchem, jeśli siew nie był za płytki, jeśli nie grozi rozpylenie wierzchniej warstwy (na glebach bielicowych może grozić), jeśli gleba nie jest zbyt lekka, stosuje się lekką bronę posiewną lub lekką bronę — zgrzebło, a najlepiej bronę Weedera. W przeciwnych warunkach bronę trzeba zastąpić wałem, który nie porozrywa wprawdzie skorupy, ale pogniecie ją, pokruszy i zlikwiduje. Wał musi być odpowiednio ciężki, dostosowany do typu gleby (im gleba bardziej zwięzła, tym cięższy). Może to być wał gładki. Gdyby nie działał dostatecznie energicznie, trzeba zastąpić go wałem pierścieniowym. Gdyby i ten okazał się za mało skuteczny, należy użyć wału koleczastego (po prostu zwykły gładki wał drewniany nabija się kołami lub dużymi gwoździakami). Żelazna fabryczna koleczastka nie nadaje się w tym przypadku, gdyż działa zbyt energicznie (niszczy nie tylko skorupę, lecz także wschodzące buraki). W niektórych okolicach Polski utrzymuje się jeszcze zwyczaj siewu bu-

raków w redliny. Przy uprawie redlinowej można niszczyć skorupę przez opukiwanie redlin tyczką motyki.

Bywa tak, że skorupa wytwarza się w trakcie wschodów: buraki powstają, ale rzędy jeszcze nie są widoczne. Wtedy niszczyć skorupę najlepiej broną (nie należy przemawiać się faktem, że pewna liczba roślin zostanie wyrwana lub przysypała). Na glebie zwięzłej brona będzie zawsze dobrze działać. Gdyby na glebie lżejszej działała za energicznie, trzeba i w tym przypadku zastąpić ją wałem.

Gdy tylko buraki wyznaczą rzędy, należy niezwłocznie wzruszyć międzyrzędzia. Ale aby czynność tę wykonać jak najlepiej, stosuje się konne lub poruszane ciągnikiem opielacze wielorzędowe.

Opielacz powinien być zaopatrzony w noże kątowe i ochraniacze (kółka) zabezpieczające młode roślinki przed zasypywaniem. Pierwsze wzruszenie międzyrzędzi powinno być wykonane płytko: na 3 do 5 cm. Na glebach zwięzłych można również w tym czasie zastosować ostrożne bronowanie, ukośnie do rzędów, po pojawieniu się u buraków pierwszej pary liści właściwych. Na glebach lżejszych i kamienistych bronowanie nie jest wskazane.

Następną uprawą pielęgnacyjną będzie znów opielacz, tym razem zaopatrzony w gęsie stópki i działający znacznie głębiej — do 10 cm.

Ilość wzruszeń międzyrzędzi opielaczem zaopatrzonym w gęsie stópki (aż do momentu przerwyki) zależy od kilku okoliczności: tym częściej powinno się wzruszać międzyrzędzia, im gleba jest cięższa, im bar-

dziej zachwaszczona, w nim mniejsze kultura, im mniej jest opadów.

Przecinka i przerwyka

Jedną z najważniejszych czynności pielęgnacyjnych jest przerwyka. Powinno się ją wykonać, gdy buraki mają po dwie pary dobrze rozwiniętych liści. Przy większych plantacjach jednakże, aby części buraków nie przerwywać za późno, rozpoczyna się przerwykę, gdy jedna para liści jest dobrze rozwinięta, a druga dopiero widoczna. Przerwykę należy wykonać szybko, w ciągu 5 do 6 dni. Opóźnienie przerwyki do czasu, kiedy rośliny rozwiją trzy pary liści, powoduje bardzo poważne obniżenie plonu — niekiedy do 50 proc.

Należy kierować się takim wyliczeniem, aby na jednym hektarze pozostało po przerwyce 72 do 85 tysięcy buraków (im gleba i stanowisko gorsze, im rejon skąpszy w opady, tym więcej). Najczęściej, przy rozstawie rzędów co 40 cm, odległość buraka od buraka w rzędzie powinna wynosić 20—25 cm.

Stosowanie herbicydów

Sprawa przedstawia się analogicznie, jak przy chemicznym zwalczaniu szkodników glebowych: przy siewie tradycyjnym stosowanie herbicydów jest wskazane, przy nowoczesnym — konieczne.

Nieobojętne jest, jaki herbicyd będzie się stosował. Powinien on być dobrany w zależności od tego, jakie chwasty występują w danej okolicy, czy nawet w poszczególnym gospodarstwie. Można też zwiększyć niszczące działanie herbicydów przez mieszanie ich.

H. J.

Rzodkiewka

nie odchodzi od drewna aż do okresu rozwijania się pąków — zależy od jego sposobu. Młode drzewa można szczepić na stosowanie, w sarnią nóżkę oraz tzw. kożuchówkę. Pierwsze dwa sposoby mogą być stosowane do przeszczepienia jednorocznych pędów, a więc przeważnie drzew najmłodszych 1—2-letnich.

Przeszczepianie tym sposobem starszych drzew byłoby zbyt pracochłonne. Trzecim sposobem — w kożuchówkę — przeszczepiamy drzewa starsze. Pędy szlachetne, którymi będziemy przeszczepiali drzewo, tuż przed szczepieniem tnijemy na tzw. zrazy, to jest na odcinki z 2—3 pąkami. Do chwili szczepienia przetrzymujemy je zawinięte w wilgotną szmatkę. Cięcie w górnym końcu zrazu powinno być wykonane tuż nad pąkiem. W dolnym odcinku zraz przycinamy ukośnie (jak kielbasę) tak, aby powierzchnia cięcia była jak największa. Tym koń-

Cebula jest warzywem bardzo rozpowszechnionym w każdej kuchni. Nadaje potrawom ostry smak i urozmaica monotonne często pożywienie. Zawiera cukier, białko, z soli mineralnych wapni i potas oraz witaminy C, A, B1. Specyficzny, ostry smak nadaje cebuli olejek zawierający związki siarki.

Optymalna temperatura dla wzrostu cebuli wynosi 10—15 stp. C. Cebula lubi wczesną, chłodną i wilgotną wiosnę, która umożliwia jej wytworzenie dużych i silnych liści (tzw. szczypioru) oraz silnego systemu korzeniowego, a także ciepłe i suche lato umożliwiające dorodnięcie i zaschnięcie cebul.

Odpowiednią glebą dla cebuli jest gleba żyzna, bogata w próchnicę, zasobna w składniki pokarmowe i szybko nagrzewająca się na wiosnę. Gleby zakwaszone wymagają zwap-

CEBULA

nowania. Cebula należy do warzyw o średnich wymaganiach pokarmowych i powinno się ją uprawiać w drugim roku po oborniku.

Jedynie na glebach słabych — w pierwszym roku po oborniku zastosowanym na jesieni w ilości 40 kg na 10 m². Na wiosnę przed siewem stosuje się nawozy mineralne w ilości po: 40—50 dag superfosfatu 18 proc. i siarczanu potasowego oraz około 30 dag saletraku na 10 m².

Najbardziej rozpowszechnioną metodą uprawy cebuli jest siew nasion do gruntu, ponadto można ją uprawiać z dymki lub z rozsady. Nasiona cebuli przed siewem należy zaprawiać przed szkodnikami i chorobami.

Nasiona wysiewa się do gleby między 15—20 kwietnia w rzędy odległe o 20 cm zużywając mniej więcej 9—10 g nasion na 10 m². Przykrywa się je na głębokość 1—1,5 cm. Ponieważ nasiona cebuli bardzo długo kiełkują, dlatego zaleca się dodanie do nich szybciej wschodzących nasion rzodkiewki lub sałaty (później usuwa się je), szybko wyznaczają one rzędy umożliwiając wczesne rozpoczęcie odchwaszczania.

Uprawa z dymki jest często stosowana w ogrodach przydomowych i na działkach. Cebulę uzyskuje się wtedy o 3—4 tygodnie wcześniej niż przy pierwszej metodzie (tzn. wczesną cebulę na początku czerwca, a cebulę zasuszoną w połowie lipca). Metoda ta polega na sadzeniu dymki czyli małych cebul o średnicy 1—2 cm do gleby w rozstawie 6—8 x 12—15 cm, na głębokość 0,5 cm. Ilość potrzebnej dymki o średnicy mniej więcej 14—15 mm wynosi na 10 m² około 60 dag. Dymkę kupuje się w sklepach zaopatrzenia ogrodniczego lub produkuje się samemu (nasiona wysiewa się b. gęsto — 30 g na 1 m². Uzyskane cebule nie mogą mieć średnicy większej od 25 mm. Gdy cebula zaczyna żółknąć, wyrzyna się ją i obcina szczypior. Przechowuje się tak, jak cebulę na spożycie.

Przy uprawie cebuli z rozsady nasiona wysiewa się do inspektu między 15 lutego a 10 marca w rzędy co 5 cm w ilości 30 g na 1 m² inspektu. Temperatura w inspekcje powinna wynosić 10—15 stp. C. Rozsadę sadzi się na zagony w rozstawie takiej jak cebulę—dymkę. Rośliny sadzi się najwyżej 0,5 cm głębiej niż rosła w inspekcje,

Do podstawowych zabiegów pielęgnacyjnych należy odchwaszczanie roślin w miarę potrzeby i wzruszanie gleby zapobiegające jej zaskorupieniu się oraz przerywanie roślin po ukazaniu się wschodów (pozostawiając rośliny co 3 cm w rzędzie). Zbiór cebuli rozpoczyna się wtedy, gdy 50—60 proc. szczypioru ulegnie załamaniu (oprócz cebuli z dymki, którą zbiera się zwykle z zielonym, niezalamanym szczypiorom). Wyrwaną cebulę pozostawia się na zagonie przez 6—10 dni w celu przeschnięcia. Następnie obcina się szczypior do długości 5—6 cm i skraca korzenie.

Do długotrwałego przechowywania najlepiej nadaje się cebula z siewu wprost do gruntu; powinna być ona zdrowa, nieuszkodzona i mieć cienką, zaschniętą szyjkę. Po zebraniu cebul z zagonów dobrze jest pozostawić ją w skrzynkach w miejscu zadaszonym. W okresie jesienno-zimowym (od listopada do marca) przechowuje się cebulę w skrzynkach, w różnych pomieszczeniach (np. w piwnicy, na strychu), gdzie optymalna temperatura powinna wynosić 0—1 stp. C. a wilgotność 70 proc.

Jest to jedno z pierwszych i najcenniejszych warzyw wiosennych o stosunkowo dużej ilości witaminy C, a także B1 i B2 oraz soli mineralnych takich jak wapń, fosfor i żelazo. W rzodkiewce znajduje się olejek gorczyczny zawierający siarkę; nadaje jej charakterystyczny smak, zwiększa apetyt i działa pobudzająco na trawienie. W naszych warunkach rzodkiewkę można uprawiać zarówno bezpośrednio w glebie, jak również w inspekcji oraz pod osłonami foliowymi.

Nasiona rzodkiewki kiełkują już w temperaturze 3—4 stp. C., a optymalna temperatura wzrostu wynosi 10—15 stp. C. Ponieważ rzodkiewka ma płytki system korzeniowy i jest rośliną o szybkim wzroście, dlatego wymaga gleb żyznych, próchnicznych, dostatecznie wilgotnych, przepuszczalnych, o odczynie obojętnym, a stanowiska ciepłego i nasłonecznionego. Zwykle uprawia się ją przed pomidorami lub ogórkami (przedplon) lub z marchwią i pietruszką (są to warzywa o długim okresie wegetacji), a jesienią po warzywach wczesnych. Przed siewem nasion glebę należy nawieźć nawozami mineralnymi w następującej ilości na 1 m² — 1,5 dag saletraku, 3 dag superfosfatu i 3 dag soli potasowej 40-procentowej. Nasiona wysiewa się w maju i sierp-

niu co 2 tygodnie. Zwykle wysiewa się je w rzędy co 10—15 cm na głębokość 1—2 cm; zbyt głębokie przykrycie nasion powoduje wydłużanie się zgrubienia rzodkiewki.

Po wzejściu roślin należy je przetrwać, pozostawiając w rzędzie co 2—3 cm. Należy o tym pamiętać, gdyż w przeciwnym wypadku rzodkiewka nie wytworzy zgrubień. Po wykształceniu pierwszych liści rośliny zasila się saletrą w ilości 1 dag na 1 m². Przez cały okres wzrostu należy pamiętać o podlewaniu. Rzodkiewkę zbiera się wielokrotnie w miarę dorastania zgrubień. Zbiór rzodkiewki z ostatniego siewu można przedłużyć (po nadejściu chłódów jesiennych) przez przykrycie jej folią.

GIEŁDA ROLNICZA

Licques. — Drób i króliki: kury 3,50; kurczaki 8,50, kaczki 11,00 — 13,00 króliki 10,00 — 11,00; gołębie 24,00 — 26,00 (para).

Bergues (Nord). — Masło gospodarskie (kg) 27,00 — 28,00 jajka 0,55 — 0,60.

Drób i króliki (kg żywca): kury 3,50; kurczaki 5,00; króliki 10,50; kaczki „barbarie” 8,00 — 9,00; gołębie 20,00 (para).

Marquise. — Cielęta 9,50 — 11,50 „extra” 13,00.

Za kg tucznika 5,80 — 6,80; Masło 26,00; jajka 0,50 — sztuka.

Drób i króliki (kg żywca): kury 3,50; kurczaki 8,50; króliki 10,50; gołębie 22,00 (para); kaczki zwykłe 6,00 — „barbarie” 10,00 — 12,00.

Bourbourg (Nord). — Masło (kg) 25,00; jajka 0,45 — 0,50.

Drób i króliki (kg żywca): kaczki „barbarie” 8,00 — 9,00; króliki 9,50 — 10,00; kurczaki 7,50; kury 3,50.

Bollezeete. — Masło 21,00 — 22,00; jajka 0,45 — 0,55 sztuka. Drób i króliki (kg żywca), ku-

ry 3,50; kurczaki 5,00 kaczki „barbarie” 9,00 — 10,00; króliki 9,50 — gołębie 20,00 (para).

Audruicq. — Drób i króliki (kg żywca): kury 4,50 — 4,80; kurczaki 6,00 oraz 11,00 — 12,00; kaczki „barbarie” 7,00 — 9,00; króliki 10,00 — 11,00.

Masło: 22,00 — 24,00; jajka 0,50 — 0,55 sztuka.

Aire sur la Lys. — Masło kg 23,00 — 26,00; jajka 0,56 — 0,60 sztuka. kg żywca i cielęta tłuste 10,50 — 11,00; „extra” 12,80; woły 6,50 — 7,20; krowy 4,70 — 5,40.

Arras. — Tuczniaki (kg) 5,50 — 5,80; „extra” 5,80 — 6,40; prosięta małe 75 — 95; prosięta średnie 115 — 165; „coureurs” 185 — 210; maciory 4,25 — 4,50.

Devres. — Jagnięta 9,50 — 11,00 — owce 5,00 — 5,50 — 6,50.

Cielaki 11,50 — 13,00. Maciory 5,10; prosięta małe 120 — 150, średnie 160 — 185; „coureurs” 190 — 230.

Estaires. — Jajka 0,48 — 0,49 kaczki „barbarie” 10,00 — 10,50 drób i króliki. Kury 5,00 — 5,20; króliki 9,00 — 9,50; gołębie (para) 27,00 — 28,00.

Jak rozmnażać?

Pora przesadzania i porządkowania roślin doniczkowych w pełni! Podajemy jak rozmnażać:

Sansewierie (rys. 1) — po wyjęciu z doniczki oddzielić od rośliny macierzystej tworzące się boczne pędy, ale takie, które mają już wykształcone własne korzenie, i umieścić je w niewielkiej doniczce, napełnionej świeżą ziemią.

Fiolek afrykański (rys. 2) — odciąć od macierzystej rośliny 2—3 zdrowe liście na krótkiej, mocnej ł-

dyżce i umieścić je, aż po samą nasadę liścia w lekkiej ziemi. Przykryć „czapką” z folii i dbać o należyłą wilgotność. Po pewnym czasie przy listkach pojawiają się młode.

Trzykrotkę, czyli „głupiego Jasia” (rys. 3) — odciąć kilka mocnych i ładnie ulistnionych łodyżek i włożyć je do naczynia z wodą (najlepiej do wazonu, który będzie, póki co, dekoracją stołu). Gdy puszcza korzonki — umieścić w doniczce,

Suite à un accord que nous avons pris avec la Grande Revue mensuelle MON JARDIN ET MA MAISON

Nous avons obtenu pour nos lecteurs des conditions d'abonnement tout à fait exceptionnelles.

En effet, la direction de « MON JARDIN et ma maison » vous consent un abonnement au prix de 49 F au lieu de 84 F si vous les achetiez au numéro.

La seule différence est que ceux-ci vous parviendront entre le 1er et le 15 du mois suivant la date de parution. Chaque numéro comporte de 150 à 200 pages dont 48 en couleurs. Si vous désirez profiter de ces conditions exceptionnelles, découpez le bulletin ci-dessous et adressez-le à « MON JARDIN et ma maison », 31, route de Versailles, 78560 le Port Marly.

Je désire que vous m'inscriviez pour un abonnement d'un an à « MON JARDIN et ma maison » au prix exceptionnel de 49 F. (Décalé d'un mois).

Nom _____

Prénom _____

N° _____ Rue _____

Code postal _____

Localité _____

Je vous en fais parvenir le montant par mandat, chèque bancaire ou C.C.P. (200626 Paris). (Rayer les mentions inutiles).